

Vincze Alina

három

(című kísérleti film)

Eger, 2014

EKF, Mozgóképkultúra tanszék

Témavezető tanár: Bollók Csaba

Szinopszis

A filmem története a saját történetem, ezért szeretnék szerzői, és kísérleti kis filmet készíteni. Kép központú vagyok, így a legfontosabb, hogy mindent fényekkel, és plánokkal fejezzek ki. Legfőbb célom, hogy az érzelmekre hassak, a néző a film nézése során ne a tudatát, ne a realitását használja -a mindennapokba kapaszkodva- a film feldolgozásához. Legerősebben azzal szeretnék kísérletezni, hogy hogyan tudok hatni az érzelmekre, az egyén mentális világára, leminimalizált narrációval.

Körülbelül három évvel ezelőtt szerelmesek lettünk egymásba egy fiúval. A kapcsolat tökéletes, mély, és érzelmes volt. A mindennek voltunk egymásnak. Az idő haladtával a fiú elkezdett zavaros lenni önmagával kapcsolatban, miután egyszer közölte velem, hogy szexelt egy fiúval. Teljesen összezavarodtunk, szerelmesek voltunk egymásba, de őt elkezdte hajtani a vágy a saját neme felé. Hosszasan, hol együtt, szerelmesen, hol külön, szerelmesen telt az idő. Nehéz volt neki, és nekem is. Mához képest pár hónap telt el, hogy véglegesítettük: nem beszélünk többet, és nem kínozzuk egymást. Én szerelmesen végig kísértem, és segítettem azon az úton, hogy kimondja másságát; és párt választott a saját neméből. Ez az élmény nagyon erősen meghatározza az életemet, a gondolkodásom. Talán mostanra feldolgoztam, hiszen majd két évet töltöttem vele együtt, úgy hogy tudtam, vonzódik a saját neméhez is. Azt gondolom most pont annyira nyugodott meg bennem ez a téma, hogy tudjak róla a filmen keresztül beszélni, de pont annyira közeli még az élmény, hogy ezt megfelelő mélységgel mutassam be. Írásban nem tudom megmutatni, azt hogy mennyire mély, és nehéz volt ez nekem, ezért szeretnék a fényre, a kompozíciókra, és a plánokra támaszkodni.

A filmemnek lesz egy főszála: szűkszekondban egy fiú és egy lány egymással szemben állnak (a néző a profiljukat látja) meztelen testtel, az arcuk összeér. Ez a kép egy folyamatosságot mutat, mellyen a szereplők arca, teste változik: a könnyed boldogságtól, közelségtől, az eltávolodásig, elválásig. Ez egy nagyon lassú folyamat lesz - melyet egy snittben veszek fel -, miközben a fények folyamatosan változnak. A film elejei sugárzó fények, sötét, kontrasztos, kemény, és rideg fényekké alakulnak a snitt közben. A kép statikus, a szereplőknek csak az arcuk változik. Az egyetlen mozgás a fény lesz. A főszállal mutatom meg azt, amit én megéltem. A fősnittet többször megszakítom egy-egy be villanó képpel: 1. fiú arcok (premier plán), 2. férfi testek (szuper közeli), 3. két férfi test erotikus érintkezése (szuper közeli). A rövid, bevágott képekkel szeretném azt fejtegetni, hogy a

szerelmemben, akkor mi folyt le, hogyan alakult ki a nemi másság. A két réteget (fő snitt, és a sok kicsit snitt) ' egybeolvasztom ', mellyel összeáll az én történetem. Az utolsó képen a lány ugyan ott áll, ahol eddig a fiúval, a fiú a háttérben, már egy másik fiúval áll ugyanúgy, mint azelőtt a lánnyal.

A filmben három plánt használok, így a néző nem ismeri a teret. Célom, hogy a filmem ne legyen elhelyezve időben, és térben. A szereplők, és a történet egy nem létező közegben ' lebegjen '. A saját történetemből táplálkozom, de nem célom, hogy a néző feltétlenül ' rájöjjön ' arra, hogy mi is történik a filmben.

A film elkészítésével elsődleges célom az önismeret, és a történetek feldolgozása. A film elkészítése során láttatom magammal azokat a történeteket, amik a lelkemet és az érzelmeimet megtépkedték. Mind e mellett célom, hogy kísérleti filmet készítssek, melyben a fények uralkodnak, a narráció leminimalizált. Fontosnak tartom, hogy a szerzőiség megvalósuljon. Kerüljenek központba az érzelmek, a testiség. A filmem legyen álomszerű, folyamatosan változó, nehéz, mély, és érzelmes.

Szöveg

veled más volt a világ. ki vagy te? emlékszel a kezemre? tudtál férfi lenni. boldog vagy? én tudtam nő lenni. minden mosolyt neked akarok. valami elvette tőled a meséid? ismerjük egymást? tegnap is szálltak a vadludak. tudod ki vagy te? megmutatnám a könnyeim. emlékszel a mosolyomra? egyedül vagy? tökéletes voltál. fiúval vagy? ölelnék. torz vagy. ismeresz engem? megütnék, gyűlölnék. szabad vagy? érezlek, folyton érezlek. a csókomra? erővel löksz el magadtól. játszol? a mi történetünk. ismered magad? énekeltél. keresni akarlak, szeretni akarlak. meneküljek? hittem minden szavad. nevetsz? szerelem. minden rosszat elnyom az a sok jó. hol vagy? gyönyörűek. a csókod is hittem. ismeresz engem? furcsa ember vagy. gondolsz rám? a fiú egy fiúnak vesz rózsát. miből vagy most? emlékszel rám, a testemre? te fájtál. akarsz emlékezni rám? ezek csak gondolatok. te érted? nem akarom. eltűnik minden.

Forgatási terv

Helyszín (minden forgatásnál): műterem (Kepes intézet)

Időpon: November 8. (Szombat): 10:00- 18:00

November 9. (Vasárnap): 10:00- 16:00

Szereplők: Drozdik Bianka

Molnár István

Mellék szereplők (arcok, testek): Ballagó Zsolt

Csontó Máté

Kárpáti László Áron

Kovács Zsolt

Verebélyi Gábor

Eszközök (mindig): a helyszín teljes elsötítéséhez: 1 elem fal, fekete anyag, fekete fotó karton,

ragasztószalag

DSLR kamera (Canon EOS 60D) + 18- 55 mm Objektív (feltöltött

akkumlátor)

statív

Segítő (mindig): Ballagó Zsolt

Forgatás 1. – „fő snitt”:

Helyszín: Műterem (Kepes intézet)

Időpont: November. 9. (Vasárnap)

10:00- 16:00

Szereplők: Drozdik Bianka

Molnár István

Eszközök: 2 db 1KW- os reflektor

2 db reflektor állvány

Forgatás 6. – fiú testrészek (1.):

Helyszín: Műterem (Kepes intézet)

Időpont: Október 25. (Szombat)

14:00- 16:00

Szereplők: Ballagó Zsolt

Eszközök: 1 db 1KW- os reflektor

1 db reflektor állvány

Forgatás 2. – utolsó snitt:

Helyszín: Műterem (Kepes intézet)

Időpont: November 8. (Szombat)

12:00- 15:00

Szereplők: Drozdik Bianka

Kovács Zsolt

Molnár István

Eszközök: 2 db 1KW- os reflektor

2 db reflektor állvány

Forgatás 7. – fiú testrészek (2.):

Helyszín: Műterem (Kepes intézet)

Időpont: Novemeber 9. (Vasárnap)

17:00- 18:00

Szereplők: Kovács Zsolt

Eszközök: 1 db 1KW- os reflektor

1 db reflektor állvány

Forgatás 3. – erotikus érintkezések:

Helyszín: Műterem (Kepes intézet)

Időpont: November. 8. (Szombat)

15:00 – 17:00

Szereplők: Kovács Zsolt

Molnár István

Eszközök: 1 db 1KW- os reflektor

1 db reflektor állvány

Forgatás 4. – fiú arcok (1.):

Helyszín: Műterem (Kepes intézet)

Időpont: November 12. (Szerda)

15:00 – 18:00

Szereplők: Ballagó Zsolt

Csontó Máté

Kárpáti László

Verebélyi Gábor

Eszközök: 1 db 1KW- os reflektor

2 db 650 W- os reflektor

3 db reflektor állvány

Forgatás 5. – fiú arcok (2.):

Helyszín: Műterem (Kepes intézet)

Időpont: November 9. (Vasárnap)

17:00- 18:00

Szereplők: Kovács Zsolt

Eszközök: 1 db 1KW- os reflektor

2 db 650 W- os reflektor

3 db reflektor állvány

Forgatás 8. – fiú testrészek (3.):

Helyszín: Műterem (Kepes intézet)

Időpont: Novemeber 8. (Szombat)

10:00- 11:00

Szereplők: Molnár István

Eszközök: 1 db 1KW- os reflektor

1 db reflektor állvány

Forgatás 9. - szöveg:

Helyszín: Líceum (pince – süket szoba)

Időpont: November 8. (Szombat)

18:00- 20:00

Szereplő: Drozdik Bianka

Eszköz: hordozható winchester

Segítő: Varga Ferenc

Forgatás 10. – gitár:

Helyszín: Líceum (pince – süket szoba)

Időpont: November. 14. (Péntek)

13:00- 16:00

Szereplő: Kovács Zsolt

Eszköz: hordozható winchester

Segítő: Varga Ferenc

Munkanapló

Régóta gondolkoztam azon, hogy hogyan lehetne a velem történeteket filmre vinni. Azt éreztem, hogy szükségem van arra, hogy az elmúlt három évben tapasztalt szerelmi, és érzelmi nehézségeimet valamilyen módon közvetítsem. A szinopszis megírása előtt egy meleg fiúval beszélgettem, aki segített helyén kezelni a történeteket. A képek, a fények, a plánok, a film ritmusa, atmoszférája már akkor kirajzolódtak a fejemben, és a legtöbb elemen nem, vagy csak minimálisan változtattam.

A filmtervem megszületése után konzultációt tartottunk konzulens tanárommal; Bollók Csabával, aki tanácsokkal látott el, a film fejlődése érdekében. Az ő javaslatára megnéztem Jean – Luc Godard Egy férje asszony című filmjét, és az I like Nóra című kísérleti rövidfilmet. Az első konzultáció során a film ötletemet tovább fejlesztettük: azt tanácsolta Bollók Csaba tanár úr, hogy próbáljak meg monológot írni a filmhez. Én a naplójegyzeteimet vettem elő, és az abban szereplő érzelmi kavalkádból kezdtem el szerkeszteni egy olyan szöveget, mely nem halad kronologikusan, melyben az egymás után lévő szavak, gondolatok nem függenek össze, ám mégis elmondanak mindent, amit kell. A szöveg megírása nehéz volt, hiszen fontosnak tartottam, hogy a szöveg segítse a képek megértését, de mind e mellett megmutassa azt a zavarodottságot, amit én megéltem miközben a naplójegyzeteimet írtam.

A filmemhez nem készítettem forgatókönyvet, hiszen feleslegesnek tartottam ezt az én filmem esetében. Kísérleti filmet készítettem, stáb nélkül, a képek a fejemben voltak, fontosabbnak tartottam, hogy minden kép tökéletesen legyen felvéve. A forgatókönyvet mellőztem, ám plán és fény skicceket készítettem.

Nagyon fontosnak tartottam azt, hogy a szereplőim és én között mély kapcsolat alakuljon ki, és hogy ők tudják, érezzék, amit látni akarok. A fiú szereplőm az első pillanattól biztos volt. István volt az a meleg fiú, akinek először tudtam igazán mélyen beszélni az történetekről. Nagyon szépen gondolkozott arról, hogy milyen is lehet egy lánynak, akinek szerelme el kezdett vonzódni saját neméhez. Azt gondoltam, István igazán bölcsen látott engem, és biztos voltam abban, hogy ha nincs is színészi tehetsége, tapasztalata, azt fogja csinálni, amit én látni akarok. Azt szerettem volna, hogy a fiú szereplő mellé egy olyan lány kerüljön, aki ért a színészethez. Nehéz volt a döntés, hiszen mind e mellett a lánynak engem kellett képviselnie a filmben, és mint már írtam az egyik

legfontosabbnak tartottam, hogy mély kötődés alakuljon ki közöttem és a szereplők között. (Ez volt az egyik oka annak is, hogy stáb nélkül dolgoztam.). Végül egy színésznek tanuló lányt választottam Biankát, akinek az arca a filmterv megírása óta lebegett előttem.

A két főszereplőn kívül szükségem volt még egy fiúra, aki vállalja azt, hogy egy másik fiúval erotikusan érintkezzen. Nehéz volt ezt a szereplőt megtalálni, hiszen sokan nem vállalták. Mind e közben figyelnem kellett arra is, hogy a főszereplő fiúm nem színész, nem tudja eljátszani, hogy vonzódik valakihez, akihez valójában nem. Végül István egy barátja lett a mellékszereplőm, akivel nagyon könnyen lehetett együtt dolgozni.

A forgatás előtt egy egész napot töltöttem a műteremben, azért hogy kipróbáljam a terveim hogyan működnek a valóságban. Azt akartam, hogy a szereplőkkel már csak a képekre és az ő szereplésükre koncentráljak, ezért egy szombati napon három hallgató társam segítségével felmértük a műtermi körülményeket, lehetőségeket. Kipróbáltam a tervezett fényeket, ám azt láttam, hogy a valóságban nem működik az általam elképzelt mozgó fények. A segítő modelljeimen beállítottam a fényeket, és lepróbáltam mindent: melyik lámpa hol helyezkedik majd el, azt, hogy hogyan zárom ki a beszűrődő fényeket, hogy hol állnak majd a színészeim. A próba nap során próbafotókat készítettem, és sikerült pár olyan felvételt is rögzítenem (testrész, közeliben) amit felhasználtam a kész filmemben. A próba nap után konzultációt tartottunk a konzulens tanárommal, aki azt hangsúlyozta, hogy bőséges anyagot készítsek, vegyek fel olyan snitteket is, amiket eredetileg nem terveztem.

A forgatási napok előtt találnom kellett pár olyan fiút, akit fel tudtam venni az arcokhoz, testrészekhez. Ez nem volt nehéz feladat, hiszen hallgató társaim közül könnyedén tudtam válogatni, és mindenki nyitott volt a feladatra. A szereplőkkel való egyeztetése után elkészítettem a forgatási tervem, mely nagyon nagy segítség volt a forgatásom során. Tudtam milyen snittet, melyik szereplővel, és mikor készítem el.

A film forgatásának nagy része egy hétvége alatt történt, amikor három szereplőm: Drozdik Bianka, Kovács Zsolt, Molnár István végig Egerben tartózkodtak. A forgatás során mindent meg tudtam valósítani, amit akartam. Azt gondolom, hogy a film attól lehet jó, hogy a szereplők és én közöttem kialakult az a bizonyos kapcsolat, amire vágytam. A műteremben különleges atmoszférát teremtettem, ami segítette a szereplőimet abban, hogy jól szerepeljenek. Nagyon rugalmas volt a munka, a szereplők úgy dolgoztak, ahogy én akartam. Fontos megemlíteni, hogy tanárom tanácsára egy hallgató társamat, Ballagó Zsoltot behívtam segítségül a forgatásra. Elengedhetetlen volt az ő segítése: ha kellett a

berendezést alakította, vagy az utasításomra igazította a fényeket. Apróbb változtatások történtek az általam elképzelt snitteken. Az eredeti tervemben a szereplők nem mozdulnak, de a szereplőket hagytam improvizálni a forgatáson, akik a kezükkel, és a testükkel minimálisan megmozdulnak.

Nagyon pozitív a tapasztalatom a forgatás menetével kapcsolatban. Aggódtam, hogy működhet-e minden úgy, ahogyan én azt elképzeltem, de bebizonyosodott, hogy igen.

A forgatás során nem csak képeket vettem fel, hanem a szöveget is. Életemben először dolgoztam süket szobában, amitől kicsit tartottam. A hangfelvétel kezdetén segítségemre volt Varga Ferenc, aki megmutatta, mi, hogyan működik. A monológon több óráig dolgoztunk, hogy tökéletes legyen.

A forgatási hétvégén kívül még egy napot töltöttem a műteremben, ahol a fiú arcokat, és testrészeket vettem fel. Nem volt nehéz dolgom, a fiúk azt csinálták, amit kértem, a világítás olyan lett, amilyenre elképzeltem.

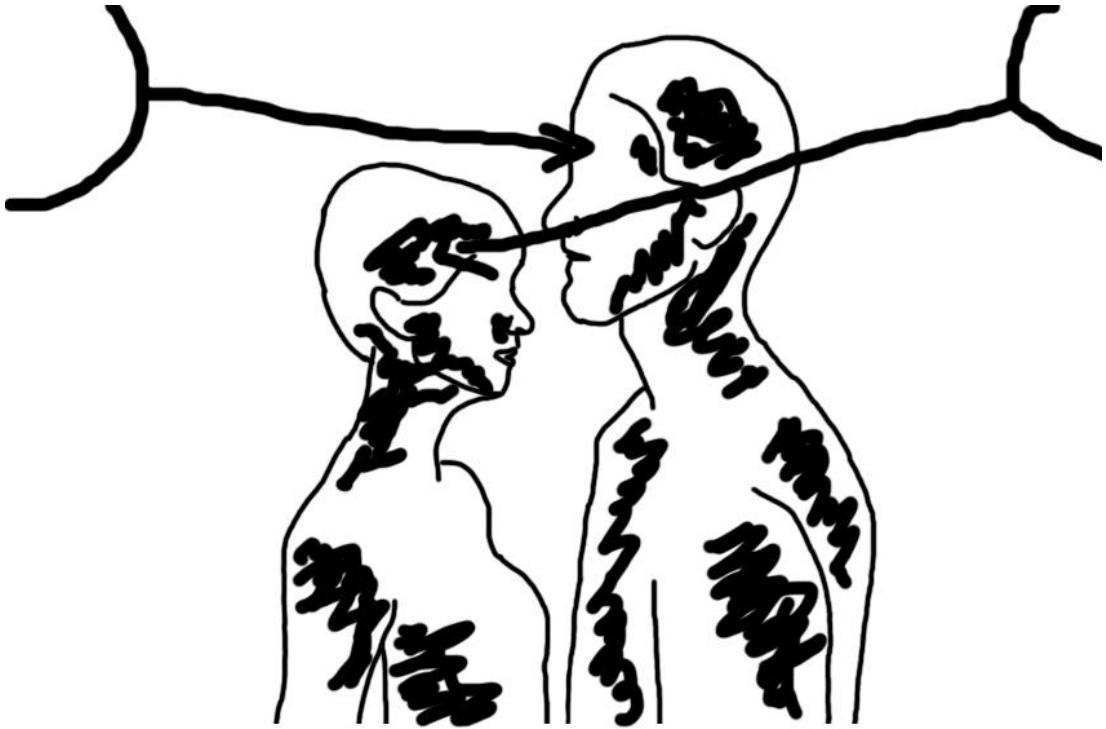
Az elkészült nyersanyagok visszanézése során azt éreztem, hogy a képek igénylik, hogy minimális zene szóljon alattuk. A forgatási hétvége során kiderült, hogy egyik szereplőm, Kovács Zsolt évek óta gitározik. A forgatási napok után egy héttel rögzítettünk egy improvizatív gitár játékot, ami a koordinálásommal olyanra sikerült, ami csak hozzátett a filmemhez.

A vágást egy konzultáció előzte meg, miután egyedül vágtam meg az anyagom, olyannak, amilyennek képzeltem.

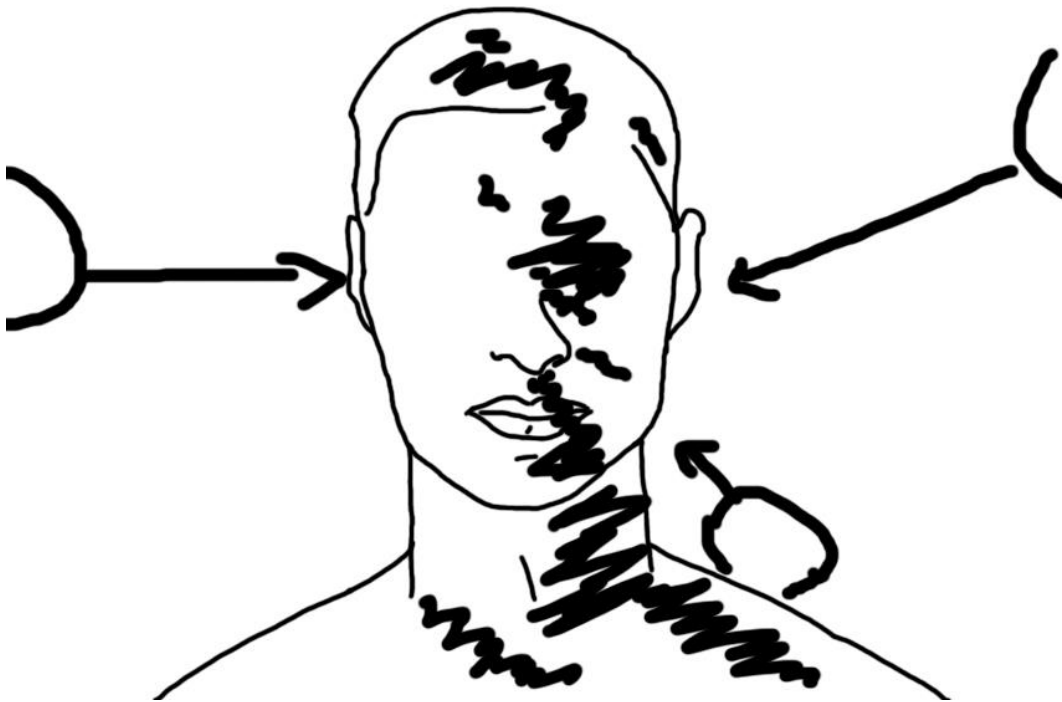
A filmem olyan lett, amelyet szerettem volna, ami a fejemben megjelent. Idő során alakult, de azt hiszem mindig csak hozzá tettem. A filmem nem tudom objektíven vizsgálni, hiszen amit megmutatok a filmemben arra én érzelmileg reagálok. A film elkészítése során rengeteg tapasztalatot gyűjtöttem, hiszen 3 hónapon keresztül csak ezzel foglalkoztam. Azt gondolom a tervem teljesült, egy kísérleti, szerzői filmet készítettem, melyben megjelenik az én történetem, az én érzelmeimmel.

A film bemutatása során a tanszéki konferencia TDK zsűri bizottsága javaslatára minimális változtatások történnek a munkámmal.

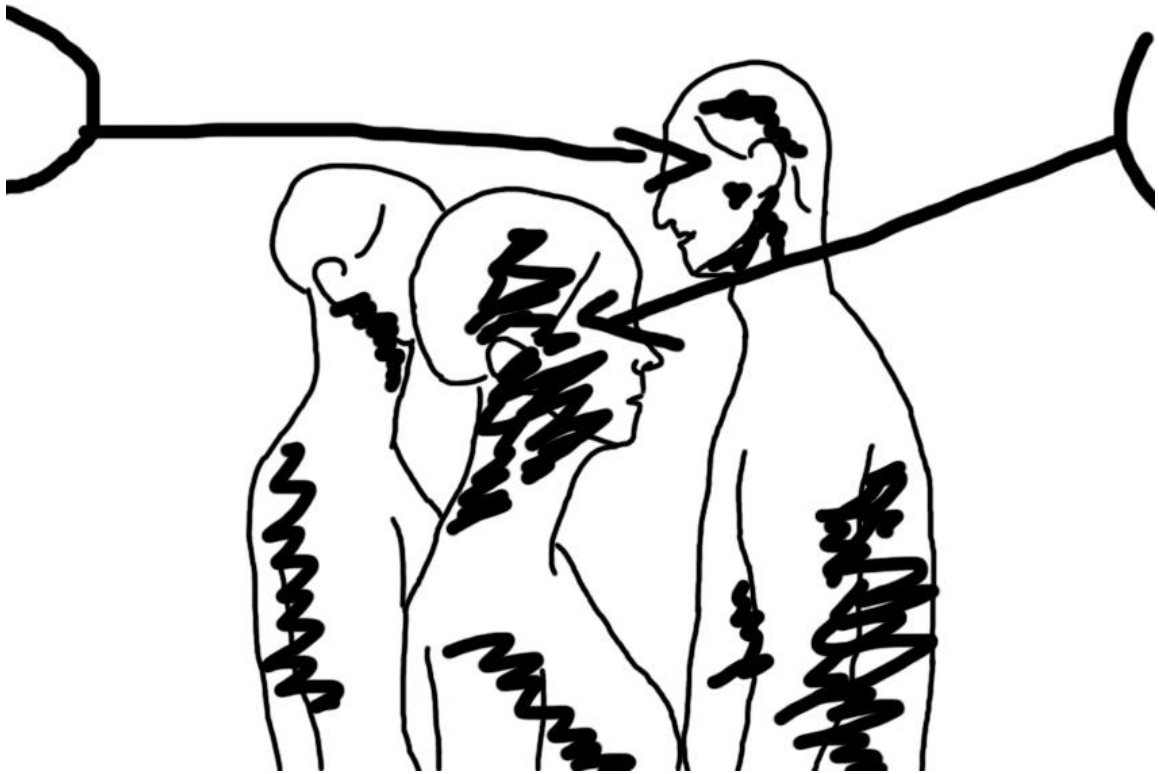
Plán és fény skicc

Fősnitt

Bevillanó fiú arc

Utolsó snitt

Casting fotó

(csak főszereplők)

(nem saját készítésű fotók)

Próba fotók

(nem eredeti szereplőkkel)

